Dosarul nr. 2-1058/2025;
2-25036724-48-2-20032025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 iulie 2025 mun. Străşeni

Judecătorul din Judecătoria Străşeni, sediul central Dorina Croitor, examinând în procedură scrisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de ÎM „Incaso" SRL către Bulgaru Constantin privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 19.03.2025 ÎM „Incaso" SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Bulgaru Constantin privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală și alte plăți aferente, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, SRL „Sebo Credit" în calitate de împrumutător și Bulgaru Constantin, în calitate de împrumutat, au încheiat un contract de împrumut. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.
3. SRL „Sebo Credit" și-a onorat obligațiunea, transferând împrumutatului suma împrumutului acordat. Necătând la respectarea obligațiilor de către SRL „Sebo Credit", Bulgaru Constantin până la ziua de azi nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului. Împrumutatul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.
4. În adresa împrumutatului a fost expediată reclamația prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către Împrumutător și obligațiunea acestuia a returnării împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) și penalităților calculate conform contractului.
5. Ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată Companiei de Gestiune a Creanțelor IM Incaso SRL. La data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria cet. Bulgaru Constantin față de IM Incaso SRL constituie 2780 lei, fiind calculată conform contractului menționat în felul următor: costul total al împrumutului restant – 2780 lei. (Calculul datoriei și penalității a fost efectuat în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.)
6. Între SRL „Sebo Credit" și SRL „Incaso" a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor de viitor, potrivit căruia cedentul poate cesiona creanțe către cesionar, care vor apărea în viitor.
7. În corespundere cu art. 823 alin. (1) Cod civil și art. 828 alin. (2) Cod civil, legiuitorul prevede modalitatea cesiunii unei creanțe care poate apărea în viitor. Astfel, atrage atenția că instanța de fond plică greșit legislația civilă, atunci când susține că părțile nu pot prevedea pentru viitor apariția unor eventuale datorii/creanțe care ar putea fi cesionate, or scopul legii

civile este de a reglementa nu doar relațiile existente la data semnării contractului, dar și celor care pot apărea în viitor.

8. Astfel, contractul de cesiune a creanței în temeiul căruia a fost cesionată creanța intimatului, întrunește condițiile de valabilitate a unui act juridic care poate da naștere la drepturi și obligații de viitor. Contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanță și statuează obligațiile pe care le asumă fiecare din părțile contractuale.
9. Prezenta cerere este înaintată de către IM Incaso SRL având calitate de „creditor" în baza contractului de cesiune încheiat între SRL „Sebo Credit" și SRL „Incaso", prin care SRL „Sebo Credit" a transmis dreptul de creanță către SRL „Incaso". Dacă o creanță este vândută, contractul se supune atât regulilor cesiunii de creanță, cât și regulilor vânzării, în mod corespunzător.
10. Având în vedere, cele menționate, actul de transmitere a creanței este parte integrantă a contractului de cesiune, în temeiul căruia se transmit creanțele față de debitori. Contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor, care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanță și statuează obligațiile pe care le asumă fiecare din părțile contractate.
11. În drept, cererea înaintată de ÎM „Incaso" SRL a fost întemeiată pe prevederile art. 347, art. 1242, art. 1247, art. art. 947, 948, 953, 1765, art. 864, art. 858, 901 din Codul civil și art. art. 1108, 1112 Cod civil.
12. Solicită, încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 2780 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 500 lei. Încasarea de la pârât a taxei de stat în sumă de 250 lei și taxei de timbru în sumă de 200 lei.

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

13. Prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea în cauză a fost repartizată judecătorului Dorina Croitor la data de 20 martie 2025.
14. La 21 martie 2025, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.29) cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată și toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâtei Bulgaru Constantin depunerea referinței în termen de 30 zile din momentul recepționării copiei cererii.
15. Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă, fapt confirmat prin scrisoarea și avizul de recepție (f.d.30-31).
16. Părții pârâte i-a fost expediată, la adresa cunoscută instanței și indicată de către reclamant în cererea de chemare în judecată, copia acțiunii cu toate anexele, însă corespondența a fost returnată de factorul poștal cu mențiunea „nereclamat". (f.d.31)
17. În acest sens, se relevă că prin nereclamarea corespondenței, partea pârâtă nu și-a valorificat dreptul și nu a depus referința la cererea de chemare în judecată, din care considerente, ținând cont de prevederile legale, și de faptul că pârâtul Bulgaru Constantin după 30 zile, nu a depus referință la cererea de chemare în judecată, soluționarea cererii de chemare în judecată a avut loc în baza materialelor anexate la dosar.
18. Faptul că partea pârâtă refuză să primească corespondența sau omite să se prezinte la oficiul poștal pentru a ridica corespondența, este imputabil exclusiv acesteia, ori nu poate să-i fie transmisă corespondența în mod silit.

19. Astfel, ținând cont de Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30.12.2016, judecătorul a apreciat posibil de a examina cauza, or trimitere nereclamată reprezintă o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.
20. Respectiv, instanța a examinat cauza reieșind din art. 22 alin. (4) lit. b) Cod civil, prin care notificarea se consideră ajunsă la destinatar când este predată la adresa lui poștală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.
22. Articolul 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.
23. Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pârâți, aceştia sânt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sânt responsabili de cheltuielile lui.
24. Articolul 118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate
25. Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
26. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.”

27. Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că „Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”
28. Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: “La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.”
29. Articolul 276/2 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.
30. Articolul 276/3 alin.(1)-(2) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.”
31. Articolul 276/4 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
32. Articolul 9 alin. (1)-(2) din Codul civil prevede că, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.
33. Articolul 10 alin. (1) din Cod civil, prevede următoarele: „Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.”
34. Articolul 11 alin. (1) din Cod civil, prevede că: „Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.”
35. Articolul 308 Cod civil, prevede următoarele: „Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.”
36. Articolul 309 alin. (3) Cod civil, prevede următoarele: „Actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi.”
37. Articolul 312 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „Consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.”
38. Articolul 315 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „Obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.”

39. Articolul 774 alin. (1) Cod civil, prevede că: „În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”
40. Articolul 775 Cod civil, prevede că: „Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).
41. Articolul 776 Cod civil, prevede că: „Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”
42. Articolul 823 alin. (1)-(3) din Codul civil, prevede că: „O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.”
43. Articolul 827 alin. (1)-(2) Cod civil, prevede următoarele: „Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
44. Articolul 992 Codul civil, prevede următoarele: „Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.
45. Articolul 1242 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.”
46. Articolul 1763 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Examinând poziția reprezentantului reclamantului, expusă în cererea de chemare în judecată și studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată, și necesar de a fi respinsă integral, din următoarele considerente.
48. Astfel, judecătorul reține că pârâtul Bulgaru Constantin nu a depus referinţă și acțiunea înaintată de ÎM „Incaso” SRL a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 -276^4).
49. Din materialele anexate de către reprezentantul reclamantului la cererea de chemare în judecată, se constată cu certitudine că, conform contractului de împrumut din 28.09.2021 cu nr. AG3865292, semnat de către debitor, OCN „SEBO Credit” SRL a eliberat, iar Bulgaru Constantin, a primit un împrumut în mărime de 3000 de lei (f.d.9-14).
50. Suma împrumutului a fost eliberată debitorului, în baza dispoziției de plată (f.d.15), iar împrumutatul s-a obligat să ramburseze împrumutul și să achite dobânda aferentă

împrumutului precum și comisioanele, împrumutul fiind acordat pentru o perioadă de 3 luni, devenit scadent la 28.12.2021, iar costul total al creditului constituind suma de 3571 lei (f.d.9).

51. Respectiv, așa precum susține partea reclamantă, împrumutatul Bulgaru Constantin nu și-a onorat obligațiunile asumate, potrivit contractului, și nu a restituit suma împrumutului acordat, ori nu a prezentat careva înscrisuri ce ar atesta că ar fi restituit împrumutatului suma datoriei rezultată în baza contratului de împrumut.
52. Ca urmare, în data de 31 martie 2020, între ÎCS „Sebo Credit" și ÎM „Incaso" SRL, a fost încheiat contractul de cesiune, iar instanței a fost prezentat actul de primire-predare a creanței în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 31.03.2020, prin care au fost cedate în favoarea cesionarului a drepturilor și obligațiilor care reies din contractul de împrumut nr. AG3865292, fiind preluată creanța pe suma de 3000 lei.
53. Conform pct. 7.7.3. din contract, debitorul/împrumutatul și-a dat acordul cesionării drepturilor născute din contract către persoane terțe. (f.d.14)
54. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 09.01.2025 ÎM „Incaso" SRL a expediat în adresa debitorului Bulgaru Constantin, reclamație potrivit căreia a solicitat achitarea în termen de 10 zile a datoriei restante în sumă de 4790,60 lei, reclamație lăsată fără răspuns și executare, motiv pentru care reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d.20)
55. Domeniul de aplicare al cesiunii de creanţă este dat de obiectul acesteia – tipul creanţei ce face obiectul operaţiunii juridice. Astfel, poate face obiectul unei cesiuni, în principiu, orice fel de creanţă, indiferent care este obiectul său. Pot fi cesionate creanţele pecuniare (având ca obiect o sumă de bani) sau de altă natură (de a face sau a nu face), născute din orice contract, dintr-o promisiune de contract, născute dintr-un delict sau dintr-o faptă licită generatoare de obligaţii, dintr-un act juridic unilateral, creanţele afectate de modalităţi, chiar şi creanţele viitoare şi chiar şi cele eventuale.
56. Drept urmare, în interpretarea corectă a normelor enunțate supra, se va nota că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.
57. Dar, totuși având în vedere că cesiunea de creanță implică transferul dreptului de proprietate asupra unor sume de bani datorate efectiv, iar faptul dat poate fi valorificat doar în urma încheierii contractului de cesiune creanțe încheiat între părți care trebuie să conțină următoarele elemente: datele Cedentului și Cesionarului (cele două părți din contract); datele debitorului cedat, valoarea creanței, scadența și alte elemente importante legate de sumele ce urmează a fi încasate, prețul la care este cesionată creanța și termenii de plată; data la care se transferă efectiv dreptul de proprietate asupra creanței, garanțiile oferite de Cedent și alte clauze de garantare; drepturile și obligațiile Cedentului și Cesionarului, inclusiv și alte clauze suplimentare.
58. Dând apreciere contractului de cesiune încheiat între părți OCN „SEBO Credit" și ÎM „Incaso", nr. 3/20200331 din 31.03.2020 (f.d.24-25), instanța constată că potrivit contractului obiectul acestuia fiind transmiterea cesiunii de către Cedent în favoarea Cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorului Cedentului.
59. Potrivit pct. 1.2 a contractului de cesiune, data cesiunii creanțelor, va fi ultima dată a unei luni calendaristice. Data exactă a cesiunii va fi indicată în actul de predare-primire a

creanțelor. Actul de predare-primire va reflecta sumele datorate și plățile efectuate Cedentului la situația de la sfârșitul zilei actului de predare-primire.

60. În conformitate cu pct.1.3 a contractului părțile expres au prevăzut că urmează a fi cesionată creanță c o vechime de cel puțin 340 de zile și cel mult 450 de zile, de la ultima plată acoperită integral, sau de la data când urma să fie efectuată ultima plată integral, conform graficului de plată stabilit în contractul de credit.
61. Conform pct. 1.6 a contractului, se stipulează că, cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia.
62. La fel, s-a stipulat în pct. 1.7 a contractului că dreptul de creanță se va transmite în baza unui act de predare primire, care conține date despre creanță (datoria, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată, ș.a.)
63. Subsecvent din contract se mai reţine că părţile au prevăzut în pct. 1.9 că cedentul mandatează cesionarul să informeze debitorul în condiţiile legii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare din data semnării actului de predare primire a debitorului, despre cesiunea creanţei acestuia şi substituirea cedentului de către cesionar în toate drepturile prezente la data cesionării şi cele viitoare ce decurg din creanţa cesionată.
64. În acord cu prevederile pct.2.1 şi 2.2 şi 3 al contractului nominalizat, cesionarul s-a obligat să achite cedentului preţul cesiunii conform anexei nr.1.
65. Analizând prevederile contractuale supra în coraport cu reclamaţia expediată în adresa debitorului, extrasul prezentat, instanţa ţine a menţiona în primul rând că nu au fost respectat prevederile pct. 1.3 a contractului deoarece creanţa lui Bulgaru Constantin faţă de cedent nu era în întârziere de cel puţin 340 de zile, ori acesta a încheiat contractul la 28.09.2021 şi urmă să efectueze plăţi până la 28.12.2021, respectiv, această creanţă nici nu putea fi censionată şi contravine prevederilor contractuale negociate şi acceptate de ambele părţi.
66. Urmează a puncta şi faptul că reclamantul nu a făcut dovada existenţei Anexei, la care se face referire în contractul de cesiune a creanţelor, cu indicarea aspectelor financiare a creanţei cesionate, preţul cesiunii conform condiţiilor prezentului contract, termenele şi condiţiile de plată al preţului cesiunii, prin urmare nefiind executată obligaţia contractuală prevăzută de pct. 2.1 şi 2.2 şi 3 din contract, în acest sens. Or, contractual de cesiune a creanţei are un caracter oneros, iar că acesta şi a produs efectele urmează a fi probat prin confirmarea achitării de către cesionar a valorii cesiunii, efectuată în beneficiul cedentului.
67. În lipsa probelor ce ar confirma achitarea valorii cesiunii realizate în beneficiul acesteia denotă inexistenţa cadrului probator ce ar confirma preluarea de fapt, în urma cesiunii realizate în beneficiul său, a creanţei pretinse de la OCN „SEBO Credit” SRL, încât partea nu este îndreptăţită de a pretinde de la Bulgaru Constantin executarea creanţei cesionate, rezultate din contractul de împrumut cu nr. AG3865292 din 28.09.2021.
68. Faptul că creanţa nu este una certă, rezultă din actele prezentate de parte, ori prin actul de predare-primire prezentat a fost cesionată creanţa în mărime de 3000 lei, pe când prin notificarea expediată în adresa debitorului prin care ultimul a fost notificat că datoria sa de fapt constituie suma de 4790,60 lei, şi urmează a fi achitată în termen de 10 zile, atestă o inducere în eroare a debitorului asupra obligaţiilor asumate în urma încheierii contractului de împrumut. Notificarea datând cu data de 09.01.2025, după ce a fost cesionată creanţa.
69. Corespunzător, se deduce că afirmaţiile expuse de ÎM „Incaso” SRL în cererea de chemare în judecată au un caracter declarativ, incert, nefiind confirmate prin înscrisurile probatorii

administrate la dosar, întru probarea faptului care totuşi a fost datoria creanţei cesionate, motiv din care instanţa de judecată conchide asupra netemeiniciei acţiunii depuse.

70. În aceste circumstanţe, instanţele de judecată investite cu examinarea litigiului deferit judecăţii nu pot găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.
71. Sintetizând cele expuse mai sus şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanţa reiterează că acţiunea reclamantului ÎM „Incaso” SRL este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.
72. Corespunzător, ţinând cont de respingerea ca fiind neîntemeiate pretenţiilor de încasare din contul pârâtului a datoriei în sumă de 2780 lei, instanţa de judecată va respinge, subsecvent şi cerinţele privind încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 500 lei, taxei de stat în sumă de 250 lei şi taxei de timbru în sumă de 200 lei.
73. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241, art. 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge acţiunea ÎM „Incaso” SRL către Bulgaru Constantin privind încasarea datoriei contractuale în sumă de 2780 lei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md”.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Judecător **Dorina Croitor**